Кіт, півень і лисиця — варіант 4

Жив кіт із кочетком. Кіт іде по лико в ліс і балакає кочеткові:
— Якщо лисиця прийде запрошувати в гості й почне кликати, не висовуй їй голівку, а то вона тебе унесе.
Ось прийшла лисиця запрошувати в гості, стала кликати:
— Кочетунику, кочетунику! Ходімо на токи золоті яблучка качати.
Він глянув, вона його й унесла. Ось він і став кликати:
— Котику, котику! Несе мене лисиця за круті гори, за швидкі води.
Кот почув, прийшов, урятував кочетка від лисиці.
Кіт знову іде по лико і знову наказує:
— Якщо лисиця прийде запрошувати в гості, не висовуй голівку, а то знову унесе.
Ось лисиця прийшла і, як і раніше, стала кликати. Кочеток глянув, вона його й унесла. Ось він і став кричати:
— Котунику, котунику! Несе мене лисиця за круті гори, за швидкі води!
Кот почув, прибіг, знову врятував кочетка.
Кіт знову зібрався йти по лико і каже:
— Ну, тепер я піду далеко. Якщо лисиця знову прийде запрошувати в гості, не висовуй голівку, а то унесе, і я не почую, як ти кричатимеш.
Кіт пішов; лисиця знову прийшла і знову стала кликати, як і раніше. Кочеток глянув, лисиця знову унесла його.
Кочеток став кричати; кричав, кричав — ні, не йде кіт.
Лисиця принесла кочетка додому і вже крутилася, щоб смажити його. Тут прибіг кіт, став стукати хвостом об вікно і кликати:
— Лисонько! — Живи собі гарненько своїм подвір'ям: один син — Димеша, другий — Ремеша, одна дочка — Чучилка, друга — Паучилка, третя — Підмети-шесток, четверта — Подай-човник!
До кота стали виходити лисоньчині діти, один за одним; він їх усіх поколотив; після вийшла сама лисиця, він і її вбив і врятував кочетка від смерті.
Прийшли обоє додому, стали жити-поживати та гроші наживати.